

STUDÁNKA

ZPRAVODAJ OBCÍ MALÉ SVATOŇOVICE, PETROVICE, STRÁŽKOVICE, ODOLOV Ročník XXI Duben 2013

2

Vzpomínka na Dorka Lokvence

V pátek 15. února dotlouklo srdce vzácného člověka ing. Theodora Lokvence, CSc. V Trutnově byl naposledy vloni 10. prosince, když se u nás na Krakonošově náměstí zastavil na kousek předvánočního rozjímání. U tradiční kávy a ovocného koláče sršel nápady, zajímal se o přípravu hornické výstavy, těšil se na jarní vycházku ve stopách jestřebohorských havířů a barvitě líčil, co všechno by chtěl ještě poznat a napsat. A co všechno bychom také my měli ještě vybádat a napsat, aby se nezapomnělo na uhelnou havířinu a řemeslo jeho otce. Pak ještě spěchal do Muzea Podkrkonoší na Vědeckou radu. Ta byla tentokrát zaměřena na budoucnost muzejních expozic. Tady se Dorek netajil svým názorem, že on chodil do muzeí proto, aby se minulostí poučil pro budoucnost. Vzácná moudrost.

Ač lesní inženýr, byl pyšný na povolání svého otce, svatoňovického naddůlního, a dával to patřičně najevo. Do předložského roku, dokud mu to jeho nemoc dovolila, nevynechal žádné naše toulky po zarůstajících haldách či zavalených štolách. Tematicky zaměřené vycházky jsme dělali po každém křtu nové knihy či sborníku o cechu svaté Barbory, na jejichž vydání se svatoňovická obec vždy významně podílela a jichž byl – ještě ve fázi rukopisu – cenným oponentem. Nikdy nevynechal ani možnost zúčastnit se odhalení různých montánních památníků – třeba v lokalitě U Mašinky na zaniklé vlečce mezi Idaštolou a nákladištěm (2003), U Huntu na Panské cestě nad nejhlubším místem dolování v nitru Jestřebích hor (2006) či U Kateřinky nad svatoňovickým náměstím, kde se podařilo revitalizovat portál někdejší knížecí štolý (2011). I v těchto případech se vždy zajímal o projekt a neopomněl přispět cennými radami nebo alespoň kritickým názorem.

Poznali jsme se však mnohem dřív, už v průběhu 80. let 20. století, důvěrněji v letech devadesátých. Mapovali jsme tehdy různá odlehlá místa, kam turistické značky nevedou, zajímal nás život dávných uhlokopů i jejich chaloupky a v neposlední řadě trasy vrstevnicových koňských drah i svážných tratí z hor do údolí. To jsme se již scházeli u něho „doma“. Ačkoliv bydlel v Opočně, úřadovali jsme u Lokvenců v Malých Svatoňovicích nedaleko bývalého hornického učiliště, v domku s hornickým znakem a pozdravem Zdař Bůh! na fasádě. Tady – buď v kuchyni u kávy v robustních hrncích po jeho otci nebo přímo v otcově pokoji, kde z každého koutu, každé skříně i šuplíku dýchal genius loci Jestřebích hor či Svatoňovicko-rtýňské kotliny – jsme vedli učené řeči, přeli se o malichernostech i důležitých věcech a sdělovali si nové poznatky. A plánovali.

Stejně jako na rodinné půdě byl euforický a k neutahání při cíleném bádání. Ať už to bylo u Prokopských štol v horách nad Studánkou či u Strojní jamy u Petrovic nebo u propadlin na Zaječím kopci mezi Markoušovicemi a Starým Sedloňovem, nezapomínal na svoji profesi. Takže se vedle sběru fosilií na haldách počítala i léta pařezů, zkoumaly geotypy porostů v okolí zavalených jam a sbíraly byliny podle receptů hornických babiček. Vždycky říkal, že sice víme, co se kde kutalo a on zase, co kde rostlo. Moc se nám proto hodila možnost porovnávat naše hornické mapy s jeho lesnickými, protože v mnoha případech se názvy důlních revírů se jmény lesních revírů nejen podobaly, ale často byly i stejné a pomohly k upřesnění mnoha nejasností.

Uměli jsme se i vzájemně poškádlit. My jeho hlavně s důslednou lokalizací „bremstů“ do míst svážných tratí s brzdnými stroji. On to sice ctil, vždyť to tak bylo napsáno ve starých knížecích mapách, ale nic naplat – u Studánky se tomu říkalo jinak a pro něho vše studánecké bylo svaté. Takže když jsme společně šli kolem geologického odkryvu k Buku, my šlapali po zaniklé koňské dráze, on po „bremstě“. Až tam příště zase půjdeme, určitě si na to s úsměvem vzpomeneme. A nejen tam. Mnoho let jsme se vždy v pátek ráno sjížděli ke Studánce na „starostenskou kávu“ a řešili, co jsme si nestihli napsat či zatelefonovat. Tvá židle, milý Dorku, na obecním úřadě osiřela, káva trochu zhořkla, ale vzpomínky zůstanou. Až teď nás napadá, že jsme se nikdy nezdravili Lesu zdar!, ale vždy po hornicku Zdař Bůh! Budeš nám chybět...

Václav a Věra Jiráskovi

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubileum oslavili a oslaví:

v dubnu 2013:

Jaroslava Tomková
Irena Prouzová
Libuše Provazníková
Jitka Prouzová
Naděžda Svobodová
Dagmar Tišlerová
Miroslav Novotný
Martin Mojko
Vlasta Čepeláková
Alena Herzigová

v květnu 2013:

Antonín Kocián
Zdenka Tomková
Květoslav Kábrt
Marie Slípková

v červnu 2013:

Anna Nachtigalová
Marta Štěpánová
Libuše Bartošová
Petr Hejduk
Ljubov Šimonová
Jiří Herzig
Miroslav Kulda
Anna Moučková
Miloš Peksa
Karel Turek

Noví občané:

Filip Košťál, Anna Mědílková, Dominika Paťhová, Viktor Vondráček

Všem našim oslavencům přejeme mnoho životních úspěchů a hlavně zdraví do dalších let.

Cestovní doklady v roce 2013

Pokud v roce 2013 plánujete letní dovolenou v zahraničí a nemáte platný cestovní pas, požádejte nyní o vydání nového cestovního pasu a nenechávejte podání žádosti až do doby před letní turistickou sezónou. Vyhnete se tak zbytečným frontám na úřadech, které vznikají především v letních měsících, a ušetříte čas. K podání žádosti o vydání nového cestovního pasu předkládáte občanský průkaz a správní poplatek v dané výši (děti do věku 15 let 100 Kč, osoby starší 15 let 600 Kč). K podání žádosti nepotřebujete předložit fotografii ani vyplněnou žádost. Upozorňujeme však, že vaší zákonnou povinností je vrácení neplatného cestovního pasu.

Máte-li platný cestovní pas, zkontrolujte si, do kdy platí. Hodláte-li cestovat mimo Evropskou unii, zjistěte si na stránkách Ministerstva zahraničních věcí České republiky (www.mzv.cz), jakou minimální dobu platnosti cestovního pasu daný stát vyžaduje. Některé státy např. vyžadují dobu platnosti cestovního pasu minimálně 6 měsíců po výjezdu z dané země.

Občanský průkaz umožňuje českým občanům cestovat pouze do jiných států EU/Schengenu. Dle současné právní úpravy je překračování vnější hranice EU/Schengen možné pouze s platným cestovním pasem. Pokud s vámi cestují vaše děti, musejí i ony mít vlastní cestovní doklad.

Jakékoliv případné dotazy týkající se vydávání cestovních dokladů vám rádi zodpoví pracovníci oddělení osobních dokladů a evidence obyvatel MěÚ Trutnov– osobně nebo telefonicky (499 803 220, 499 803 115, 499 803 326, 499 803 224).

Krajina příběhů je v cíli

Do pomyslného cíle vstoupil rozsáhlý marketingový projekt zaměřený na rozvoj cestovního ruchu v turistickém regionu zvaném Kladské pomezí. Projekt realizovala nezisková organizace Branka,o.p.s. se sídlem v Náchodě. Její existence je přímo závislá na podpoře měst, obcí, grantů a dotací.

Projekt s názvem Kladské pomezí-Krajina příběhů je nejrozsáhlejší v historii organizace, která byla založena v roce 1997. Za více jak dva roky realizace projektu se podařilo vydat přibližně 130 000 kusů různých propagačních letáků, zorganizovat několik studijních cest, účastnit se veletrhů, vydat propagační DVD, vytvořit strategické dokumenty, zmodernizovat webové stránky, uspořádat školení pro informační centra. Dvanáct měst na území Kladského pomezí bylo vybaveno rolovacími reklamními stojany. Konferenci zaměřenou na rozvoj cestovního ruchu, která se konala v listopadu minulého roku, navštívilo více než 500 návštěvníků. Celkové náklady přesáhly 3 miliony korun, z toho 92,5 % bylo hrazeno Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Markéta Venclová

Střípky ze života Žaltmánku

Druhý ročník tanečních byl úspěšný, fotografie Martiny Švrčinové si můžete prohlédnout na www.zaltmanek.cz/fotogalerie

Pod vedením manželů Poznarových budeme tančit i začátkem příštího roku, kurz bude zaměřen na mírně pokročilé tanečníky. Hlásit se můžete již nyní na info@zaltmanek.cz, nebo na tel. 605 287 111 – Hana Jelínková.

Cyklus ve zdravém těle zdravý duch

Kromě pravidelného cvičení powerboxu a bodystingu, které probíhá každé pondělí v tělocvičně ZŠ, jsme na jaro připravily, v souvislosti s péčí o zdraví, volný cyklus tematických přednášek na úterní podvečery.

* Relaxační večer pro ženy

Večer se uskutečnil v herně Žaltmánku 26. 3.

Pod vedením Mgr. Evy Portychové jsme se v dnešní uspěchané době při svíčkách trochu zastavily a naučily se základní relaxační techniky. Pro velký úspěch budeme tento večer pravděpodobně opakovat.

* „ZELENÉ POTRAVINY aneb nejen JARNÍ OČISTA, ale i postupná CESTA KE ZDRAVÍ ...“

2. 4. jsme se od Mgr. Evy Portychové dozvěděli, jak si nejen po dlouhé (stále nekončící zimě) doplnit potřebnou energii a vitamíny do našeho těla.

* Co dokáže Tradiční čínská medicína?

Nejen léčba, ale především prevence je cestou ke zdraví. Seminář zaměřený nejen na prevenci v období jara a léta se uskuteční v herně Žaltmánku v úterý 23. 4. v 17⁰⁰ hod. Na setkání s vámi se těší Lada Novotná (terapeutka Institutu TČM v Praze).

Pomoc s vedením herny ve školním roce 2013–2014

Pro školní rok 2013–2014 hledáme maminku, která by měla chuť vést hernu pro naše nejmenší. Kontaktujte nás na info@zaltmanek.cz, nebo tel. 777 693 633 Lucie Kociánová

Rozhovor s terapeutkou TČM Ladou Novotnou.

K připravovanému semináři „Co dokáže Tradiční čínská medicína“ jsem paní Novotnou požádala, aby odpověděla na pár otázek o podstatě TČM.

Co je Tradiční čínská medicína?

Poeticky řečeno, je to moudrost předků přenesená a upravená do současné doby. Základem TČM je pečlivá diagnostika a vnímání člověka jako celku včetně jeho psychických projevů.

Jak probíhá diagnostika?

Při diagnostice se ptáme na dvanáct základních okruhů otázek. Zajímá nás, zda jste zimomřiví, zda se potíte a kde, jak spíte, jak jíte, co vás bolí, kde, co zlepšuje stav nebo zhoršuje atd. K další části diagnostiky patří vyšetření pulzu a jazyka. Zajímá nás také, jak vypadá vaše kůže, vlasy, nehty, držení těla, řeč. Na základě souboru příznaků se určí obraz nemoci a vybere se nejvhodnější způsob léčby.

Jaké jsou metody léčby?

Léčba se opírá o pět hlavních pilířů, kterými jsou užívání bylin ve formě tablet nebo odvarů, akupunktura, úprava stravy (dietetika), doporučení cvičení, př. moxování či baňkování.

U jakých nemocí se TČM doporučuje?

TČM se výborně hodí u preklinických stadií nemocí (všechna vyšetření jsou v pořádku, ale pacient má potíže) i u chronických stavů. Konkrétně např. u trávicích potíží, kožních problémů, alergií, problémů se spánkem, s únavou, s vysokým krevním tlakem, bolestmi hlavy, častými nachlazeními. TČM má dobré výsledky v léčení dětí, hodí se při posilování imunity a v prevenci nemocí. Existují a využívají se i postupy pro omlazení organismu, jakými jsou beauty akupunktura a pravidelné doplňování ledvin

Lada Nevečeřalová

NOVINKY JARO A LÉTO 2013

PRAVIDELNÁ HERNA- Nesed'te doma, přij'd'te si hrát!

ÚTERÝ od 9³⁰ do 11³⁰ pro naše nejmenší.

25.5. od 15³⁰-17⁰⁰ pořádáme na Studánecké ČAPKIANĚ v Malých Svatoňovicích zábavný program pro děti. Děti si mohou hrát, soutěžit a malovat. Nebude chybět skákací hrad!

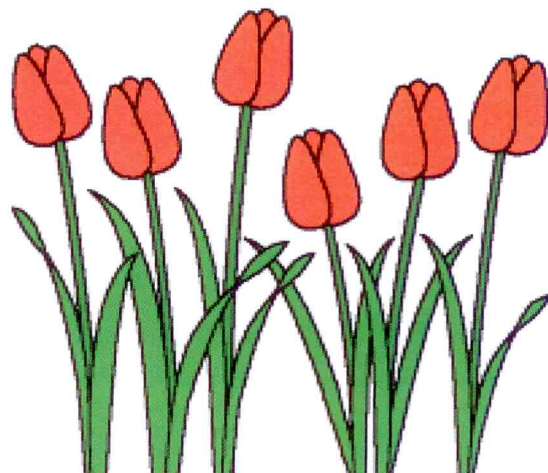
1.6. dětská trasa pochodu KRVAVEJ ČEPELKA.

Můžete soutěžit a vyhrát spoustu cen!

Po cestě vás čeká několik dobrodružných zastávek a poklad!

V cíli pod Žaltmanem si můžete opéct buřty!

9.6. pořádáme program pro děti na KONČINSKÉ SHOW.- přehlídce leteckých modelů (letišť Horní Kostelec). Od 14⁰⁰ vás čeká zábava, malování na obličej a skákací hrad.

Historie koupaliště v Malých Svatoňovicích

Za velké slávy bylo dne 21. června 1936 otevřeno koupaliště v Malých Svatoňovicích. Při této příležitosti přednesl projev tehdejší starosta obce a v regionu velmi známá osobnost Jindřich M. Vlček. Na slavnosti koncertovala hudba národní gardy a v průvodu jelo sedm alegorických vozů. Celkem se oslavy zúčastnilo přibližně na 1500 lidí.

Ale již předtím, v roce 1933, požádalo rodičovské sdružení zdejší obecné školy o zřízení vodní nádržky, kde by se mohly děti koupat. Ovšem realizaci jejich záměru bránily neutěšené finanční poměry obce a také nebylo vhodné místo.

Podnět ke stavbě veřejného koupaliště

v Malých Svatoňovicích vzešel pravděpodobně od samotného J. M. Vlčka. Obec totiž byla kdysi známým poutním místem, ale v této době došlo k úbytku poutníků. Vlček proto chtěl poutníky nahradit letními hosty a sportovci. V zimě byla zdejší oblast čile vyhledávána lyžaři pro příhodný terén na pohoří Jestřebích hor, v létě pak letními hosty pro krásnou krajinu a příjemný pobyt v přilehlých lesích, ale scházela zde prohřátá voda ke koupání. Proto se obecní rada rozhodla postavit koupaliště, které by sloužilo nejen pro zpříjemnění pobytu letních hostů, ale i jako rekreace pro horníky Svatoňovické báňské společnosti, dělníky sousedních továren a současně sloužilo i sportujícím.

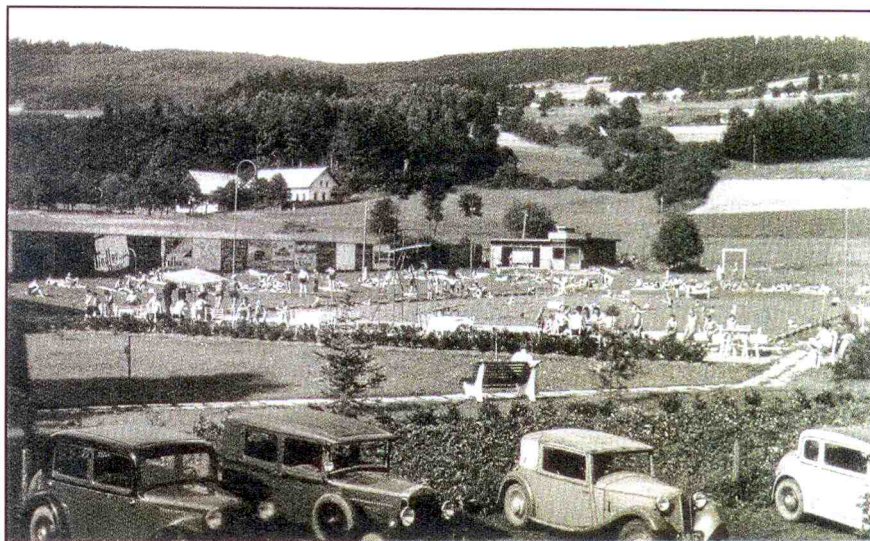
Samotné stavbě předcházela řada jednání a zařizování. Svatoňovická báňská společnost, které patřily místní doly, darovala pro tento účel pozemek a částku 70 000 Kčs, obec na stavbu uvolnila 50 000 Kč. Velkou zásluhu na realizaci venkovního bazénu měl místní spolek „Koupaliště pro Malé Svatoňovice a okolí“, který speciálně za tímto účelem vznikl a který získal celkem 158 členů a 24 spolků. Celkový náklad činil cca 200 000 Kčs a bylo odpracováno 15 588 hodin.

Koupaliště bylo postaveno pod hornickou kolonií Mexikem na horském potůčku pramenícím ze starých důlních štol pod Žaltmanem, který ho zároveň napájel. Předtím se zde nacházelo hlínoviště opuštěné cihelny a bahnité louže. Pod návrhem koupaliště se podepsal pražský projektant a rytýnský rodák Hynek Schrejber. Výstavbu koupaliště, které bylo projektováno na podkladě lidových lázní a sportovních koupališť, měla na starost firma Jana Müllera z Úpice. Šatny, heraklitový byt pro šatnáře-plavčíka a malá restaurace vznikly podle návrhu Josefa Kašpara. Prvním plavčíkem byl Václav Herzog. Ke koupališti patřily přilehlé travnaté pláže pro 800 osob a dva můstky pro skoky do vody. Železobetonový bazén, sloužící dosud svému účelu, má rozlohu 25x50 m s počáteční hloubkou 35 cm pro děti a konečnou hloubkou 1,8 m pro plavce a pojme až 16 000 hl vody. Bazén vroubí 1,4 m široký čistící žlábek. Původně byl kolem dokola až k šatnám opatřen chodníky. K nezbytnému zázemí bazénu návštěvníkům sloužila i sprcha a lehátka. V původních plánech je zaznamenáno i brouzdaliště pro nejmenší o velikosti 8x10 m s hloubkou vody od 0,2 do 0,4 m, ale k jeho výstavbě nikdy nedošlo.

Pěkný, na tehdejší dobu moderní a v okolí nemající konkurenci padesátimetrový plavecký bazén, zasazený do pěkného přírodního prostředí s výhledem na Přední hory, se záhy stal vyhledávaným místem nejen pro zdejší obyvatele, ale i pro občany z širšího okolí, kteří si sem přišli odpočinout a relaxovat. Kdo přijel na kole, měl k dispozici úschovnu kol, motoristé ocenili parkoviště pro auta. K dispozici byla také půjčovna koupacích oděvů a hraček. Kuřáci měli smůlu, protože v celém areálu byl zákaz kouření, a kromě desetistupňového piva zde byl i zákaz prodeje alkoholických nápojů.

V roce 1940 chtěli místní sportovní nadšenci v obci vybudovat velké cvičiště. Spolek „Koupaliště pro Malé Svatoňovice a okolí“ vlastnil velký pozemek hned vedle koupaliště, který by se k tomuto účelu dobře hodil. Ovšem výbor spolku se bránil, že by to bylo moc blízko koupaliště, kam lidé docházeli za účelem relaxace a odpočinku, a ne aby poslouchali hluk a křik sportujících. Zastánci naopak tvrdili, že vedle bazénu má být cvičiště, a nakonec si prosadili svou. Spolek „Koupaliště“ pozemek sportovcům prodal a získané finance mu pomohly dostat se z finanční krize. Mohl tak zařizovat a doplňovat bazén vším potřebným. V roce 1941 bylo rozhodnuto, že potok, který koupaliště napájel, bude proudit potrubím. Nové potrubí bylo položeno pod povrchem nově vybudovaného cvičiště. V červnu roku 1942, když se na koupališti snažila skupina sportovních nadšenců v čele s malosvatoňovickým občanem a bývalým vedoucím místního Sokola Josefem Schejbalem dokončit úpravu cvičiště, na kterém chtěli hrát fotbal, přišlo si pro Schejbala gestapo. O několik dní později byl Josef Schejbal ve vězení v Pardubicích zastřelen. Nejen jemu, ale i ostatním obětem nacistického režimu z Malých Svatoňovic byl u koupaliště postaven památník, u kterého se dodnes každoročně koná pietní setkání.

Kromě odpočinku sloužil bazén i k plaveckým závodům. Než bylo postaveno, v areálu tehdejšího odborného učiliště, kluziště pro sportovní hry, nezházelo se na koupališti ani v zimě a konaly se zde hokejové zápasy a povinná školní bruslení.

V roce 1958 celý areál převzal do vlastnictví Místní národní výbor v Malých Svatoňovicích. Ten zajistil školení pro plavčíka, kterým byl tehdy pan František Chrástka. Funkce plavčíka byla pouze sezónní prací, takže například pan Chrástka pracoval po zbytek roku u dolů. Místní národní výbor objednal pro koupaliště 80 lehátek a ke stolům zakoupil 8 slunečníků. Dále bylo koupaliště vybaveno novým gramofonem a rozhlasem, byl zde zaveden i telefon. Dne 24. července 1986 postihl koupaliště požár. I přes brzký příjezd hasičských sborů se nepodařilo zachránit původní dřevěnou budovu restaurace a budovu pro plavčíka, která do základů shořela. Příčinu požáru se nikdy nepodařilo objasnit. Požár vykonal to, co Místní národní výbor již delší čas zamýšlel. Nahradiť starou dřevěnou budovu novou modernější stavbou. A tak se po odstranění všech zbytků starého stavení začalo se stavbou nové zděné budovy v rámci plánované rekonstrukce koupaliště a všech jeho zařízení. Generální oprava samotného bazénu však dosud neproběhla a můžeme jen doufat, že se jí bazén po právu dočká.

Markéta Pavlisová

Ještě jednou k počátkům fotbalu v Malých Svatoňovicích

Historii fotbalu v Malých Svatoňovicích byly v minulém roce věnovány na stránkách časopisu Studánka hned dva příspěvky. V srpnovém čísle seznámil autor tohoto článku čtenáře mimo jiné s tím, že stanovy Sportovního klubu v Malých Svatoňovicích, který se zaměřil na fotbal, byly povoleny v dubnu 1935. V prosincovém čísle Jiří Holubec v článku o historii fotbalu v obci píše, že dle vzpomínek pamětníků byl fot. klub založen v Malých Svatoňovicích 1930 či 1933 a v roce 1935 již byl v plné činnosti.

Nově se podařilo dohledat zprávu, která snad zpřesní počátky organizované kopané v Malých Svatoňovicích. Noviny Podkrkonošské rozhledy z 26. července 1934 přinesly zprávu, že 13. července 1934 se v nádražní restauraci „definitivně“ ustavil fotbalový klub pro Malé Svatoňovice. Jeho čestným předsedou byl tehdy zvolen Ing. Rudolf Kubeš (v novinách chybně jmenován jako Rubeš), ředitel firmy Svatoňovická přádelna Inu firmy Bratři Buxbaumové, která klub podporovala. Předsedou klubu se stal Bedřich Doležal, místopředsedou Ed. Kulda, jednatelem Antonín Janiš, sekretářem klubu Karel Sochůrek, pokladníkem Jiří Rychtr, hospodářem Otto Herzog a rev. účtů Jan Řezníček spolu s Josefem Marečkem. Funkci kapitána mužstva tehdy obdržel František Dýntera, trenéry se stali Boh. Mareček a Karel Doležal a ve výboru klubu byli i Št. Nyklíček, Fr. Kohoutek, Josef Benda a Bedřich Nývlt. Hřiště ochotně propůjčila Svatoňovická přádelna Inu firmy Bratři Buxbaumové v lokalitě u „Hamrů“. Jelikož klubové stanovy byly povoleny až 30. dubna 1935, tak spolek do této doby fungoval neoficiálně. Závěrem se nabízí jedna otázka. Nestálo by za to, důstojně oslavit příští rok 80. výročí fotbalu v Malých Svatoňovicích?

Mgr. Ondřej Vašata, Muzeum Podkrkonoší v Trutnově

Fotografie z památného 10. května 1945 v Malých Svatoňovicích

Druhá světová válka skončila pro obyvatele Svatoňovicko-rtyňské kotliny 9. května 1945. Toho dne dorazila osvobozující Rudá armáda (21. armáda 1. ukrajinského frontu) do Odolova a přes Rtyň v Podkrkonoší pokračovala dál na Úpici. Malým Svatoňovicím se tehdy vyhnula. Již následující den (10. května) zavítala do Malých Svatoňovic sedmičlenná slavnostní delegace Rudé armády, která se stala středem spontánní oslavy konce války na náměstí. V obecní kronice Malých Svatoňovic se dochoval z 10. května 1945 krátký zápis zástupců Rudé armády. V překladu zní: „*Malým Svatoňovicům od vojnů, seržantů a důstojníků Rudé armády. Blahopřání a sláva k osvobození od hitlerovského moru. 10. 5. 1945.*“ Následují nečitelné podpisy gardového majora, poručíka a staršího seržanta.

Kromě zápisu v kronice se dochovala v archivu jednoho z autorů článku i unikátní fotografie, pořízená na svatoňovickém náměstí, která dokresluje náladu onoho památného 10. května. Dle popisku na zadní straně fotografie je na snímku zachycen major Rudé armády Bahlančo(?) a spolu s ním další tři poddůstojníci, kteří jako zástupci osvoboditelské armády dostali na památku od místních obyvatel zarámovaný obrázek J. V. Stalina z časopisu Svět Sovětů. Díky pamětníkům se podařilo zjistit, že první zprava na snímku je předseda Revolučního národního výboru v Malých Svatoňovicích Adolf Kábrt, čtvrtý zprava velitel hasičů na Jestřebci Antonín Janyš a pátý zprava major čs. armády a místní občan Jiří Holub, otec slavného spisovatele literatury faktu Oty Holuba (1930–1992). Druhý zleva je poručík čs. armády a učitel Miroslav (Sláva) Kafka, čtvrtý zleva zřejmě místní občan a člen KSČ František Havlíček a pátý zleva starosta obce Malé Svatoňovice v období okupace Josef Kábrt. Budeme vděční za další vzpomínky pamětníků, které pomůžou zpřesnit průběh oslav 10. května 1945.

Ondřej Vašata, Muzeum Podkrkonoší v Trutnově – Jiří Holubec, Trutnov

Nové poznatky o Masarykově letecké lize v Malých Svatoňovicích

V předchozím čísle časopisu Studánka jsme si připomněli krátkou historii Masarykovy letecké ligy (dále MLL) v Malých Svatoňovicích, kde její místní skupina vznikla v roce 1931 a o níž máme zprávy ještě z roku 1933. Ve Státním okresním archivu v Trutnově ve fondu Archiv obce Malé Svatoňovice se k tomuto spolku podařilo autorovi článku dohledat nové informace. Díky nim tak víme, že v květnu 1932 psala místní skupina MLL v Malých Svatoňovicích ústředí spolku, že staví a brzy bude mít v provozu dvě bezmotorová letadla. První letadlo představoval kluzák, který se stavěl v truhlářské dílně Josefa Kábrta ve Rtyni v Podkrkonoší v domě čp. 448. Za jeho stavbu zodpovídal truhlář Ladislav Kábrt. Druhé letadlo měl být kluzák typu Skaut, za jehož stavbu byl zodpovědný elektrotechnik Václav Brejtr. Stavba tohoto kluzáku se realizovala v truhlářské dílně Františka Šrola v Malých Svatoňovicích. V červenci 1933 ovšem MLL v Malých Svatoňovicích disponovala jen jedním kluzákem. Bylo to pravděpodobně letadlo zhotovené v Kábrtově truhlárně ve Rtyni v Podkrkonoší. Tato domněnka pramení z toho, že v prosinci 1933 psala svatoňovická skupina MLL Ministerstvu veřejných prací, že si nemohla dovolit drahé pojištění bezmotorového letadla, a proto jeho výrobce a majitel truhlář Ladislav Kábrt ze Rtyně v Podkrkonoší přenechal (daroval) kluzák plachtařskému odboru MLL v Dobrušce.

V trutnovském archivu se také podařilo objevit zmínku o tom, že v roce 1933 chtěla mít MLL svou vývěsní skříňku v Malých Svatoňovicích na domě čp. 115. Obecní rada jí to ale nepovolila s odůvodněním, že plánuje zřídit jednotné informační tabule v průjezdu obecního domu, kde by se i pro MLL našlo vhodné místo. Nově také víme, že jestliže v roce 1931 byl předsedou místní skupiny MLL ředitel dolů a starosta obce Malé Svatoňovice Jindřich M. Vlček, tak v roce 1933 tuto funkci zastával vrchní účetní dolů Karel Adamec. Mezi členy místní skupiny MLL patřili obyvatelé obcí Malé Svatoňovice, Strážkovice a Rtyně v Podkrkonoší.

V posledním čísle časopisu Studánka se objevila výzva, aby se ozvali členové modelářského kroužku při MLL v Malých Svatoňovicích, který existoval ve 30. letech 20. století. Reagoval na ní pan Josef Bernard z Malých Svatoňovic, jeden z posledních pamětníků na spolkový život v obci v prvorepublikovém období. Ten v únoru letošního roku poslal autorovi článku svou krátkou vzpomínku, kterou zde otiskujeme. Dejme tedy nyní prostor vzpomínce Josefa Bernarda na modelářský kroužek při MLL v Malých Svatoňovicích: „Mezi mládeží byli propagátoři Krása z Malých Svatoňovic, Josef Bernard a Olda Nývlt, od kterých jsme se učili modelářství. Stavěli jsme modely ze špejle a bambusu a polepili japonským papírem, který prodával pan Václav Beneš. Zhotovené modely jsme pouštěli z Kyselé hory směrem k nádraží a někdy nám letěli modely přes trať až na pole do Batřovic. To byla radost. Ke stavění modelů nás povzbudil Krása, se kterým jsme je chodili pouštět. O nikom jiném nevím, že by měl podobnou zálibu stavět modely. Pro nás to byla záliba a vášně. Tolik z mých vzpomínek a krásných zážitků.“ Pan Bernard si bohužel tento článek již nikdy nepřečte, protože 12. března letošního roku zemřel ve věku 92 let.

Mgr. Ondřej Vašata, Muzeum Podkrkonoší v Trutnově

Krkonošský veletrh pro celou rodinu.

Prostory společenského centra UFFO v Trutnově budou hostit ve dnech 10.–11. května III. ročník úspěšného Krkonošského veletrhu. Tato akce s podtitulem Stavba-Bydlení-Zahrada-Hobby nabídne mnoho inspirace nejen těm, kteří zvažují stavbu nového domu nebo zahajují rekonstrukci domu staršího, ale také těm, kteří své bydlení neustále zlepšují a modernizují.

Mezi vystavovateli budou převládat společnosti zabývající se výrobky a službami pro dům, byt, dílnu a nebo zahradu. Škála vystavovatelů bude široká- od výrobců dveří, průmyslových a garážových vrat, podlah či střeš po nabídku kuchyňských studií, nábytku, ale také nástrojů a náradí pro kutily a profesionály. Většina vystavovatelů bude na veletrhu nabízet výrazné veletržní slevy, které není možné jinde získat. Zkrátka druhý květnový víkend nabídne příležitost navštívit akci, která svým rozsahem nemá v Podkrkonošském regionu obdoby.

Zahájení veletrhu je v pátek 10. května v 9⁰⁰, ukončení je v 18⁰⁰. Taktéž v sobotu 11. května začínáme v 9⁰⁰ a veletrh ukončíme v 18⁰⁰.

Těšíme se na vaši návštěvu.

ČINNOST MÍSTNÍCH HASIČŮ ZA MĚSÍC BŘEZEN

Měsíc březen byl opět plný pracovního nasazení.

Proběhla běžná údržba hasičské techniky + drobné opravy a příprava na STK.

Vozidla úspěšně absolvovala technickou prohlídku, o což se nejvíce zasloužil strojník JSDH Pavel Adamec, kterému patří velké poděkování.

Jednou proběhlo čištění komunikací po výkopových pracích.

Ve dnech 29.–30. 3. proběhlo školení a výcvik členů výjezdové jednotky SDH v Malých Svatoňovicích. Teoretická část probíhala v hasičské zbrojnici SDH a praktická část se uskutečnila v bývalých obecních lázních na náměstí Karla Čapka v Malých Svatoňovicích. Školení a výcviku se zúčastnilo 11 členů JSDH Malé Svatoňovice a 4 členové JSDH Radvanice.

30. 3. byla jednotka požádána místní spoluobčankou o otevření zabouchnutého bytu v panelákách. Jednotka byt úspěšně otevřela bez jakéhokoliv poškození.

web: sdhstudanka.webnode.cz

Vladimír Provazník

Šerpování žáků 9. třídy

Dne 16. března 2013 se uskutečnil školní ples se šerpováním budoucích absolventů základní školy, žáků letošní deváté třídy.

Možná si kladete otázku, proč se uskutečnilo šerpování deváťáků? Co je to za novinku? Vždyť to patří na SŠ? Ale dovolte mně malé zamyšlení.

Myslím, že absolvováním devítileté školní docházky končí první důležité období člověka. Do první třídy přichází dítě s čistou deskou školních znalostí a dovedností. Během 9 let se naučí číst, psát, počítat a samozřejmě dalším vědomostem z mnoha různých oborů. Sami rodiče ví, že je to také přerod dítěte v mladého člověka. Proto jsme letos zkusili šerpováním budoucích absolventů základní školy toto období trochu slavnostněji zaznamenat. Rodičům přeji, aby se jejich dětem, mým deváťákům, v dalších letech dařilo a věřím, že si šťastně vybrali svoje příští studium na středních školách.

třídní učitelka Iva Václavková

Děti čtou dětem- školní projekt 5.– 9. třídy

Čtenáři:

- 5. třída – Filip Jirsák – A. Ježková, R. Fučíková – Staré pověsti české a moravské
- 6. třída – Natálie Vavřínová – M. Witcher – Čarodějka šestého měsíce
Anna Eliášová – Astrid Lindgrenová – Děti z Bullerbynu
- 7. třída – Pavla Hanušová – Anne Franková – Deník Anne Frankové
- 8. třída – Tomáš Tyrner – Ben Carson – Zlaté ruce

Umístění v žákovské soutěži:

- 1. místo Pavla Hanušová
- 2. místo Tomáš Tyrner
- 3. místo Filip Jirsák

Výtvarné zpracování: žáci 9. třídy

BŘEZEN - měsíc čtenářů.

Svazem knihovníků a informačních pracovníků (SKIP) byl letos vyhlášen čtvrtý ročník celostátní akce BŘEZEN- měsíc čtenářů. Naše knihovna se k této akci tradičně připojila a byly uspořádány besedy pro děti z mateřské školy a pro žáky 1. stupně ZŠ. Připravena byla i výtvarná soutěž „Velikonoční hrátky“.

Děti z MŠ (zejména předškoláci) navštívily naší knihovnu v doprovodu paní učitelky Ivy Jiráskové. Vyprávěli jsme si o knížkách, jak se k nim chovat, o pohádkách, o ilustrátorech, prohlédli si jejich ilustrace a portréty. Přečetla jsem dětem pohádku „O líné holce“ od Z. Milera a doplnila ji plošnými loutkami a obrázky. Pohádka se dětem moc líbila. Na závěr besedy si děti mohly vybrat a prohlédnout knížky z naší knihovny a každý dostal na památku obrázek.

Beseda pro 1. třídu byla o ilustrátorovi Z. Milerovi. Přiblížili jsme si historii a vznik nejznámější postavičky Krtečka, ale i další

kreslené hrdiny a knížky. Mimo jiné se děti seznámily s prostředím knihovny a s nabídkou knížek, skládaly rozstříhaný obrázek.

S žáky 2. třídy jsme si vyprávěli o jejich oblíbených knížkách, o ilustrátorech, prohlédli si jejich portréty. Děti musely hádat jména ilustrátorů a přiřadit k nim jejich ilustrace. Seznámili jsme se s životem O. Sekory, vyprávěli si o Ferdovi Mravencovi, jeho kamarádech, řekli si, co je komiks. Děti skládaly kreslený příběh „Nápady kuřete Napipi“ a musely vyprávět jeho krátkou příhodu.

3. třída se dozvěděla „Jak se rodí knížka“. Děti se seznámily s tím, jak kniha přichází na svět. Kdo se na vzniku podílí, které profese (ilustrátor, redaktor, korektor, grafik aj.), prostě čím vším si musí kniha projít, než se dostane od pana spisovatele na pult prodejny a k nám do rukou. Děti shlédly i krátkou ukázkou z prostředí tiskárny. Na závěr si mohly prohlédnout knížky v naší knihovně.

Pro dětské čtenáře byly během měsíce března připraveny „Velikonoční hrátky“. Kdo chtěl, mohl si vystříhnout, složit, nalepit a vybarvit obří kraslici.

Na měsíc duben budou děti moci uvařit kouzelný lektvar pro čarodějnic.

Hana Kozúbková

Své příspěvky zasílejte na adresu: studanka.ms@seznam.cz (uzávěrka 7. 6. 2013)
Archiv časopisu Studánka naleznete na www.malesvatonovice.cz

TRADIČNÍ ČÍNSKÁ MEDICÍNA

仪

23.4.2013 (úterý)
17:00

Rodinné centrum
Žaltmánek z Jestřebích hor, o.s.
Malé Svatoňovice
(bílá budova za obecním úřadem)

10 Kč (členové RC)
20 Kč (nečlenové RC)
- čaj pro účastníky zdarma

RC ŽALTMÁNEK

Rodinné centrum Žaltmánek z Jestřebích hor, o.s.
www.zaltmanek.cz

Vás srdečně zve na seminář:

Co dokáže Tradiční čínská medicína?

Hodně. Při správné diagnostice, vhodně zvoleném a přiměřeném postupu léčby, při spolupráci terapeuta a pacienta.

Dozvíte se:

- jakým způsobem se v těle projevují určité nemoci a co tyto projevy znamenají,
- jak probíhá diagnostika, jaké jsou možnosti léčby a jaké nemoci lze léčit metodami TČM,
- jak podpořit svoje zdraví v období jara (období jater) a v období léta (období srdce).

Připravím pro Vás také několik konkrétních receptů a ukážek terapie.

Ráda Vám přiblížím tuto moudrost předků.

Na setkání s vámi se těší

LADA NOVOTNÁ

terapeutka TČM, absolventka Institutu TČM v Praze

Obec Malé Svatoňovice
a
Společnost bratří Čapků

pořádají

7. ROČNÍK
LITERÁRNÍHO FESTIVALU

Studánecká ČAPKIANA

24.-25. 5. 2013 od 10⁰⁰

NA NÁMĚSTÍ KARLA ČAPKA
V MALÝCH SVATOŇOVICÍCH

program a informace
naleznete na

Sbor dobrovolných hasičů Malé Svatoňovice

zve všechny své příznivce na
pátý ročník

MEMORIÁLU IVANY VALNOHOVÉ

hasičskou soutěž v běhu na 60m s překážkami
přebor jednotlivců v kategoriích:

- přípravka – děti do šesti let
- chlapci a dívky – mladší, starší

termín konání: 20.4.2013 od 9⁰⁰ hod.

místo konání: Malé Svatoňovice – fotbalové hřiště

Přijďte podpořit naše malé závodníky !!!
Občerstvení zajištěno !!!

Kavárna Dášeňka

Malé Svatoňovice
náměstí K. Čapka
Vás srdečně zve

v pátek
19.4.2013
od 19.00 hodin
na cestopisnou
BESEDU

KATALÁNSKO

nejsou jen slunečné pláže
přednáší Zdeněk Nývlt

K příjemnému posezení Vás srdečně zve